

ся случи да видимъ нѣколко пѣти и отблизу живостнытъ и поучителнытъ впечатлѣнія, които произвежда върхъ зрителитѣ искусното му представленіе на сцената, за опытъ просто ный преведохмы свободничко на българскій тази хубава комедія, като да може, невинна, смѣшна, и поучителна каквато е тя, да ся прочита отъ всички съ плодъ, па и да ся представя съ полза въ наши-тъ новоустроены училищны, читалищны и градски театры, които, преди всичко, иматъ нужеда, за успѣхътъ си, отъ добра умственна храна, каквато е онази, която даватъ превзеходны нѣкои съчиненія благовкусно избрани отъ чистата поетическа и драматическа ливада на всеобщата книжевноостъ.»

Това бѣхмы писали въ 33-ый брой на Вѣкъ отъ минжлата година (24. авг.)

Обстоятелства, независящи отъ нашата воля, ны накараха да отложимъ и до днесъ туряніето подъ печатъ на тази книжека, за която смы зели съ время еще и потребното позволеніе отъ правителството.